

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستم با استفاده از ارتباط، اضطراب دانش آموزان پایه هفتم را در کلاس ریاضی کاهش دهم؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد اسماعیلی فضل آبادی - کارشناسی ارشد، آموزش ریاضی، دانشگاه پیام نور کرمان اداره آموزش و پرورش ناحیه ۲ یزد، آموزشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

درس ریاضی با وجود سرد و بی روح بودن و سختی در یادگیری و دید منفی دانش آموزان و خانواده ها نسبت به آن، اضطراب بیشتری ایجاد می کند که نیازمند ارتباطی فراتر از سایر دروس دارد. از این جهت موضوع را مورد پژوهش قرار دادم که در طول مدت بیماری کرونا، ویدئوهای فضای مجازی و آموزش های تلویزیونی در نتیجه گرفتن دانش آموزان در درس ریاضی کافی نبود و درخواست برقراری کلاس حضوری و خصوصی زیاد بود و این مساله نشان دهنده این است که عدم ارتباط معلم و دانش آموز تاثیر به سزایی در افزایش اضطراب و به سبب آن افت تحصیلی دارد و ما بر این شدیم تا بفهمیم چه نوع ارتباطی باعث کاهش اضطراب و افزایش پیشرفت تحصیلی درس ریاضی می شود. جامعه آماری این پژوهش دانش آموزان پایه هفتم مقطع متوسطه دوره اول دبیرستان دولتی شهید بهشتی در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ است. ابزار مورد استفاده برای جمع آوری اطلاعات در این پژوهش مشاهدات محقق و مصاحبه نیمه ساختار یافته با دبیران و دانش آموزان و مطالعه مقالات و منابع معتبر علمی می باشد و اطلاعات آن به شیوه ی توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتیجه تحقیقات، مدارک و شواهد موجود دلیلی بر نقش موثر ارتباط معلم - دانش آموز بر کاهش اضطراب دانش آموزان و پیشرفت تحصیلی آنان در درس ریاضی است.

کلمات کلیدی:

ارتباط معلم و دانش آموز، اضطراب، کیفیت بخشی یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1874898>

